

Для прафесіяналаў і аматараў будаўніцтва

Учора ў Мінску стартваў штогадовы міжнародны будаўнічы форум — 27-я спецыялізаваная выстаўка «Будпрагрэс-2019».

Футбольны манеж на мінскім праспекце Пераможцаў ужо даўно стаў аб'ектам «двайнога» прызначэння. Тут рэгулярна праводзяцца і знаважныя спартоўныя, і буйныя міжнародныя выставачныя форуму. Вось і цяпер пад дахам манежа і тэрыторыі вакол яго працуе «Будпрагрэс-2019».

Намеснік прэм'ер-міністра Уладзімір Кухараў, які ва ўрадзе адказвае за пытанні развіцця будаўнічага комплексу, транспарту і камунікацый, жыллёвай і камунальнага гаспадаркі, у час цырымоніі адкрыцця выстаўкі назваў яе правядзенне добрай традыцыяй. Ён адзначыў, што яго радзе пастаянны рост удзельнікаў «Будпрагрэса». Уладзімір Кухараў вітаў удзел у выстаўцы замежных фірмаў і кампаній, якія дэманструюць свае сучасныя напрацоўкі і дасягненні. Паводле яго слоў, правядзенне такіх мерапрыемстваў садзейнічае развіццю будаўнічай галіны, з'яўляецца пляюшкай для знаёмства з яе новымі кірункамі і тэхналогіямі, у тым ліку BIM-тэхналогіямі, падкрэсліў намеснік прэм'ер-міністра.

Па словах Уладзіміра Кухарава, Міністэрства архітэктуры і будаўніцтва правяло вялікую работу па пераводзе праек-

таў жылых дамоў на выкарыстанне электрычнай энергіі. З Міністэрствам энергетыкі вырашаецца пытанне забеспячэння аб'ектаў неабходнай колькасцю электраэнергіі, уводу ў эксплуатацыю дадатковых падстанцый.

«Сёння ў частцы будаўніцтва ніякіх праблем няма», — адзначыў віцэ-прэм'ер.

Урад разлічвае, што электрычнае ацяпленне будзе шырока выкарыстоўвацца і пры індыўідуальным жыллёвым будаўніцтве. «Думаю, у найбліжэйшы час убачым значны ўсплёск будаўніцтва такога жылля», — адзначыў Уладзімір Кухараў.

І сапраўды, свае навінкі тут прадставілі больш за 150 вядучых будаўнічых кампаній з Беларусі, Літвы, Бельгіі, Расіі, Украіны і іншых краін. Калектыўныя экспазіцыі сфарміравалі кампаніі-вытворцы з Польшчы, якія традыцыйна працягваюць дзелавы інтарэс і зразумелую цікавасць да гэтай выстаўкі, а праз яе і да беларускага рынку будаўнічых матэрыялаў. Напрыклад, 15 польскіх вытворцаў прадставілі шырокі асартымент матэрыялаў і абсталявання: герметыкі, сучасныя ацяпляльныя прылады, грэлы і каміны, сантэхніку, кантрольна-вымеральнае абсталяванне для вырабаванняў бетону, асвятляльныя прыборы і дэкарватыўнае асвятленне, дахавыя аксесуары і плёнікі, а таксама канструкцыі зборных драўляных каркасных дамоў і іншае.

Дарчы, «Будпрагрэс» уяўляе інтарэс не толькі для прафесіяналаў, але і ўсіх тых, хто будзе дом, дачу, робіць рамонт, займаецца дызайнам і добраапаздаваннем тэрыторыі вакол новай пабудовы. У ходзе семінараў і канферэнцый, майстар-класаў, на якія багатая праграма выстаўкі, можна атрымаць адказы на пытанні, якія хваляюць прыватнага забудовшчыка.

Новыя шматбацьцальныя кантакты паміж удзельнікамі мерапрыемства і наведвальнікамі ўжо наладжваюцца на стэндах выстаўкі. Ці перастануць яны ва ўзаемавыгаднай для бакоў кантракты? Хутчэй за ўсё так. У прыватнасці, у дзелавой частцы праграмы выстаўкі запланавана абмеркаванне праблемных пытанняў павышэння эфектыўнасці эксперту будаўнічага комплексу Беларусі.

Леанід ТУГАРЫН.

Блізкая ўлада

НЕ ТОЛЬКІ СКАРГІ, АЛЕ І ПАДЗЯКІ...

Прагучалі падчас прамой суботняй лініі са старшынёй Магілёўскага аблвыканкама Леанідам Зайцам

Магчыма, задаць пытанне непасрэдна губернатару скарысталіся 30 жыхароў вобласці. Крыху больш за тры зваротаў паступіла ад магілёўчан. Жыхароў абласнога цэнтры хвалілі пытанні добраўпарадкавання, якасці дарог, будаўніцтва жылля.

На працягу трох гадзін прамой лініі патэлефанавала некалькі будучых жыхароў 24-павархавіка, які ўзводзіцца на вуліцы Якубоўскага. Здача дома запланавана на красавік наступнага года, але яшчэ нават другі паверх не пабудаваны, хвалюцца яны. Заяўнікі паведамілі, што будаўніцтва не спяшацца тлумачыць, чаму тэрміны зацягваюцца. Людзі ж хвалюцца за ўкладзеныя грошы і ўзятая пад будаўніцтва крэдыты. Дарчы, адстаўанне ад графіка будаўніцтва стала нагодай і для звароту да народных абраннікаў, пра што паведаміў старшыня аблсавета дэпутатаў Дзмітрый Харытончык, які браў удзел у прамой лініі. У зале таксама прысутнічалі прадстаўнікі ведамства, якое павінна кантраляваць гэты працэс. Ад іх прагучала абяцанне, што ў хуткім часе аб'ём будуча адноўлена і аб'ект здадуць дакладна па графіку. Старшыня аблвыканкама папярэдзіў, што абяцанні, якія даюцца, павінны быць выкананымі. Ён таксама даручыў правесці сход з будучымі навабасамі і растлумачыць, чаму будаўніцтва працягваецца.

Чатыры звароты датычыліся стыхійнай дарогі з Магілёва да вёскі Палавінны Лог, якая калісьці для зручнасці была пракладзена напярэці. Пры гэтым ёсць цяжкія варыянты заасфальтаваць дарогу праз вёску Нікалаеўку, але заяўнікі яе не вельмі задавальняе, бо напярэці гэта, умоўна кажучы, адзін кіламетр дарогі, а па трасе ў 12. Падчас абмеркавання пытання высветлілася, што ў стыхійнай дарогі нават

няма гаспадара, але просьбы яе добраўпарадкаваць паступаюць мясцовай уладзе рэгулярна. Губернатар прапанаваў тэрмінова вывучыць абстаноўку і знайсці варыянт, які яе легалізаваць.

Сітуацыю трэба выправіць, — адзначыў Леанід Зайца. — Трэба ўзяць дарогу на баланс і знайсці практычнае вырашэнне пытання. Дарожную тэму працягнулі жыхарка вёскі Гарадшчына. Яна паведаміла, што дарога ад абласной балніцы да вёскі, па якой ездзяць маршрутка, занядаваная. Асабліва цяжка па ёй праехаць пасля дажджкоў. Жанчына кажа, што дарогу трэба рэгулярна грэйдзіраваць, а гэта робіць час ад часу. Губернатар даў даручэнне дарожнікам узяць пытанне на кантроль, сістэматычна грэйдзіраваць дарогу, а перад замарзамі зрабіць гэта больш грунтоўна.

Нараканні выклікае і шлях праз пераезд з пасёлка Дачны. Пра праблему сігналізаваў аўтаўладальнік, які рэгулярна карыстаецца гэтым маршрутам. Пытанне таксама «з барадой»: каб арганізаваць цывільзаваны рух у раёне пераезда, трэба пабудоваць там пешаходны пераход, а для гэтага неабходны сродкі. Леанід Зайца даў даручэнне дасканала даследаваць абстаноўку і знайсці прымальнае рашэнне. «Паглядзім, што можна зрабіць, каб зняць праблему», — паабяцаў ён заяўніку.

Кіраўнік невялікай будаўнічай арганізацыі з Магілёва паскардзіўся на фінансавы складанасці па разліках з ёй. Арганізацыя часта працуе на субпадрадзе з будтрэстам № 12, але з ёй не спяшацца разлічвацца. У цэлым запавянацца за мінулы год склала 95 тысяч рублёў. Губернатар паабяцаў разабрацца ў праблему.

Ганну Окуневу з Магілёва хвалілаў далейшы лёс прыватнага сектара у раёне ракі Дубравенка. Ёй патлумачылі, што згодна з генеральным планам развіцця горада

прыватныя дамы будуць знесены, а на іх месцы пабудуюць шматпавярховыкі. І адбудзецца гэта, удакладнілі, як толькі з'явіцца інвестар.

Сям'я з Быхава паведаміла пра абуральны факт з новай кватэрай, якая пабудавана яшчэ дзевяць гадоў таму, але ўехаць у якую нельга праз мноства недапрацовак. Двойчы справа разглядалася ў судзе, па рашэнні якога будаўнічая арганізацыя павінна была ліквідаваць недаробкі, але воз, як той казаў, і зараз там. Леанід Зайца паабяцаў «развязаць» гэты вузел і патрабаваў тэрміновага адказу ад мясцовых улад.

Некалькі пытанняў з раённаў датычылася працаўладкавання, бо, як казалі заяўнікі, з-за складаных адносін з наймальнікамі самастойна зрабіць гэта яны не могуць. Іх спадзяванні ўзмацнілі абяцанні дапамагчы. Але і ад саміх асоб, якім спатрэбілася такая дапамога, патрабаваць больш лаяльнасці і адказнасці, падкрэсліў губернатар.

Жыхар аграгарадка Дашаўка падзяліўся сваімі разважаннямі наконт вялікага ўтрымання ў пітной вадзе жалеза. На яго погляд, прычына ў старой трубе, па якой яна падаецца. «Вось ужо чатыры гады б'юся, каб яе замянілі, але ніякіх зрухаў», — абурыўся ён.

Са Слаўгарадскага раёна патэлефанавала дзярка, якая паскардзілася, што з зарплаты работнікаў гаспадарка ўтрымала адчуальную суму грошай. «Гэта пры тым, што мы ўтрох дгадзіаем 180 гадоў жыццё», — паведаміла жанчына. Леанід Зайца даручыў кіраўніку раёна пабываць у гаспадарцы і разабрацца, у чым там справа.

Жыхар Бялінч паведаміў пра складанасці з грамадскім транспартам, які курсіруе ў Мінск. Па яго словах, па буднях у сталіцу адпраўляецца толькі адзін рэйс у 7.55 гадзін раніцы. Асноўная траса Магілёў — Мінск знаходзіцца за пяць кіламетраў ад раённага цэнтры, і маршруты праезджаюць міма. Старшыня аблвыканкама даў даручэнне разгледзець магчымае скласці маршрут так, каб жыхары райцэнтры не заставаліся ўбаку.

Некалькі званкоў датычылася работы басейнаў і падвозу дзяцей у школу. Жыхар Новых Саматэвіч Касцюковіцкага раёна паведаміў, што з іх аграгарадка сем дзяцей вучыцца ў раённай гімназіі, а дабрацца туды праблематычна. Як высветлілася, у населеным пункце ёсць свая школа і па законе пытанне з падвозам павінна вырашацца на ўзроўні бацькоў, бо выбар на карысць гарадской установы — цалкам іх жаданне. Але губернатар не толькі паабяцаў вырашыць праблему па канкрэтных населеным пункце, але і даручыў разабрацца, ці ёсць такія процэдынты ў іншых раёнах.

Акрамя зваротаў аб дапамозе гучалі на прамой лініі і прапановы. Напрыклад, дацэнт кафедры магілёўскага Беларуска-Расійскага ўніверсітэта Генадзь Лянеўскі выступіў з ідэяй падкрэсліў пры ВНУ распрацоўку работай для сельскай гаспадаркі. Старшыня аблвыканкама гэта зацікавіла, і ён паабяцаў абмеркаваць пытанне з вучоным падчас наведвання ўніверсітэта, якое плануе ў найбліжэйшы час.

Асабліва прамай лініі сталі таксама падзякі. Пяць чалавек з трыццаці патэлефанавалі менавіта дзеля таго, каб выказаць словы ўдзячнасці ў адрас мясцовых улад. Жыхарка Бабруйска падзякавала мэру горада Аляксандру Студневу за добраўпарадкаванне, якое робіцца мэтанакіравана і грунтоўна. Аналагічныя падзякі гучалі ў адрас губернатара, кіраўніцтва Глускага раёна. Леанід Зайца падкрэсліў, што гэтыя прыемныя словы — адзнака работы ўсіх службаў, якія ствараюць для людзей наладжаны ўмовы жыцця. Усе пытанні, якія прагучалі падчас прамой лініі, узятыя на кантроль, па іх праводзіцца неабходная работа. Заяўнікі ва ўстаноўленыя заканадаўствам час будучы заахвочаны да вынікамі. Асноўны пасыл кіраўніцтва вобласці — працаваць на апераджэнне пытанняў і не дапускаць фармалізму ў рабоце.

Нэлі ЗІГУЛЯ.

— Канешне, першы раз было некалькі страшна званіць у кватэры, — прызнаецца прэтэндэнтка. — Баялася рэакцыі людзей, а аказалася дарэмна. Галоўнае — не быць надакучлівай.

Журналіста чакалі каля аднаго з дамоў Мінска. Вырашылі падзяліцца на пары і раззісціся па пад'ездах. Я пайшла з галоўнай дзёнчай асобай — той, за каго подпісы, уласна, і збіраюцца.

Як толькі зайшлі ў пад'езд, жанчына адразу смела націснула на ўсе дзвярныя званкі кватэры першага паверха. Святло ўключыць не ўдалося, лампачкі на месцы не аказалася. Стаім, чакаем упоцёмку, і... Нам ніхто не адкрыў. Вырашылі ехаць на дзвярты паверх і адтуль ужо спускацца ўніз, такім чынам зручнай абыходзіць кватэры. У ліфце жанчына расказвае, як у адных з дамоў яе акругі жыхары сутыкнуліся з праблемай падчас капітальнага рамонт у доме і знаходзіцца на «сцежцы ваіны з ЖЭСам». І яна падчас збору подпісаў падзялілася з людзьмі, як падобную праблему вырашыла ў сваім доме.

— Мы з суседзямі столькі перажылі з гэтым «капітальным рамонтам», вам не перадаць... Я была адна з актыўных прадстаўнікоў нашага дома, і мы разам дамагаліся справядлівасці. Цяпер у нас добра адрамантаваны дом, на двары ёсць і прыгожая дзіцячая пляцоўка, і спартыўная, і ўладкаваная паркоўка, і месца для выгулу сабак, і нават ліхтары ўсе гараці! Самае цікавае, на наступны дзень мне патэлефанавалі ўдзячныя людзі таго дома, дзе я збрала подпісы. Яны таксама зрабілі першы крок і будучы дамагацца сапраўднага капітальнага рамонт. Мне прыемна. Я яшчэ нават не кандыдат у дэпутаты, а ўжо маю довед дапамогі людзьмі, — усміхаецца суразмоўніца.

Ад непрыняцця да падтрымкі

На дзевятым паверсе святло было. Шчоўкае замок — і нам адчыняць дзверы жанчына Алена. Яна не хавае свайго здзіўлення...

— Подпісы? Хм... Апошні раз я чула пра выбары ў парламент, калі вучылася ў школе, а зараз у мяне дзеці самі школьнікі ўжо. Але ж добра, што вы ўдзельнічаеце ў гэтым. Дзе падпісаць... Пашпарт? Ну, не ведаю... Такія правільны? Мая маці ўзяла дапамогу аформіць, таму зараз пашпарта няма. Але я пакіну вам свой нумар тэлефона, калі ён будзе на месцы, я вам скажу даныя.

— З гэтымі пашпартамі заўсёды так, — з горычю гаворыць прэтэндэнтка, калі Алена зачыніла дзверы. Людзі не гатовыя даваць свае асабістыя пашпартныя даныя, бо бацца махляроў...

Спускаяся на паверх ніжэй. Чакаем, пакуль адчыняць дзверы. Выходзіць мужчына. Тлумачы, хто мы такія і навошта прыйшлі.

— Блііііі! Ну вы сур'эза? Вы і сапраўды верыце, што нешта здолеець палепшыць? — Канешне, можам, — упэўнена гаворыць прэтэндэнт у кандыдаты.

— Не! Я хадзіў на выбары, і нічога не палепшылася. Таму ніякіх подпісаў ставіць не буду.

Мужчына зачыняе з трэскам перад намі дзверы. Стаім расчараваныя і разгубленыя. Хвіліну маўчаны перапыненне мая гераяін: — Гэта не самы крыўдны варыянт. У мяне было і горш. Днямі мне такі «расчараваны» крычаў, што я злюдзей, і як толькі атрымаю подпіс, то набуду сабе катэдж і забуду пра «просты народ».

Мы ідзем далей. Нам ніхто не адчыняе. Спускаемся яшчэ, і нас сустракае пахлыла жанчына, якая прыйшла да сяброўкі. Мы, карыстаючыся выпадкам, расказваем жанчынам, навошта ходзім па кватэрах.

— Ой, вы неяк не ў час ды не да месца, — адказвае жыхарка кватэры Марына Аляксееўна. — Але! Калі жанчына нешта робіць ці твораць, то трэба падтрымаць, праўда дарагая, — звяртаючыся да сяброўкі, што да яе зайшла, гаворыць жанчына. Потым расказвае нам не зусім прыстойны анекдот, затым бадзёра крочыць па паш-

парт. Атрымаўшы першы за сёння подпіс, мы трохі паваеслялі.

Ідзем далей і на іншым паверсе нам адчыняюць дзверы маладзенькая дзючына і бабуля.

— Што ж гэта вы ні разу раней да мяне не прыходзілі, — пакрыўджана гаворыць Надзея Сцяпананна. — Я чатыры гады ўжо не выходжу з дому! І ніхто не прынёс мне білетэны прагаласаваць.

Тлумачым, што толькі збіраем подпісы, а я ўвогуле журналіст, проста назіраю за працэсам. Але жанчына ўсё роўна скардзіцца. Цярпліва слухаем і заўважаем, што дзючына нас з цікаўнасцю разглядае. Потым хутка выносіць свой пашпарт. Аказалася, студэнтка. Лізавета нават ведае, што цяпер час збору подпісаў за будучых кандыдатаў.

— Я веру, што парламент можа паўплываць на сітуацыю ў краіне, веру ў іх пра-

цу, — гораха гаворыць Лізавета. — Аба-вязкова пайду галасаваць. Лічу гэта вельмі важным для кожнага грамадзяніна краіны. Мы задаволеныя. Пасля няўдалых разоў з некаторымі жыхарамі, Лізавета — як глыток свежага паветра. Яна нібыта нам прынесла ўдачу. Унізе нам адкрыў мужчына, які цікавіцца палітыкай. Ён даведаўся, за каго збіраем подпісы, і таксама без лішніх слоў вынес свой пашпарт.

Яго суседка, 55-гадовая Валяціна, раскавала, што таксама заўсёды ходзіць на выбары. Яна задаволена пакінула нам свае даныя і ўпэўніла, што будзе галасаваць за прэтэндэнтку, калі та я здолее назіраць подпісы:

— Ад мужыкоў карысці мала, таму лепей няхай вы будзеце дэпутаткай, — растлумачыла сваё рашэнне жанчына.

Што патрэбна людзям?

Было прыемна бацьчы людзей, якія ахвотна шлі на кантакт, але я разумела, што магчыма, у наступнай кватэры нас не сустрачэць ветліва. З-за гэтай думкі я раптам злівала сабе на пачуцці, што мне больш не хочацца званіць у кватэры. Хочацца спыніцца на такіх вась актывных і прыемных сустрачках. Няхай лепш проста не адчыняць дзверы, чым гавораць нешта непрыемнае ці агрэсіўнае. Але мая палпеліца была нягэадная са мной.

Па звестках ЦВК, у Мінску зарэгістравана 139 ініцыятыўных груп, у Мінскай вобласці іх 74, у Магілёўскай вобласці — 62, у Брэскай — 61, у Віцебскай — 53, у Гомельскай — 54, у Гродзенскай — 44. «Калі названыя асобы збіраюць подпісы, то мы кажам ужо пра добра альтэрнатыўныя выбары», — пракаментавала лічыбы старшыня ЦВК Лідзія Ярмошына. Дарчы, у 2016 годзе на адно месца ў парламенте прэтэндэвала ў сярэднім 4,5 чалавека на месца.

— Як дзедацца, што патрэбна людзьмі, калі яны будучы маўчаць ці не адчыняць дзверы? — пытаецца ў мяне прэтэндэнтка, наіскаючы на дзвярны званок наступнай кватэры. — Сёння ў нас не такі ўжо дрэнны электрат. Глядзіце, ужо шодзіць подпісаў ёсць. Быў у мяне дом, дзе мы не атрымалі ўвогуле подпісаў. Проста сышлі. Там амаль усё жыхары, што адчынялі дзверы, праводзілі нас ланкай ці глядзелі на нас здзіўленымі нецвярозымі вачыма. Прычым не толькі мужчыны. І жанчыны ж! Стаецца такіх у ніжняй бялізне і нічога не разумее. Са мной у той дзень быў малады чалавек з маймі ініцыятыўнай групы, і нам было так няёмка і балюча глядзець на гэтых людзей... Так што сёння яшчэ ўсё добра.

Нашу размову перанялі маладая жанчына на з дзіцём, якая адчыніла дзверы.

— Канешне, я пастаюлю подпіс. Паспрабуйце! Жанчына жанчыну зразумее. Я засталася адна з дзвюма на руках. Цяжка мне. Можна, якая дапамога буда ў нас, нам, маці-адзіночкам. Падумаіце, як можна змяніць сітуацыю і з дзіцячымі тэрапеўтамі. У нас на ўчастку зусім стары чалавек праце. Нельга так. Я нават звартацца да яе не магу — нічога не разумее. Трэба вырашаць гэту праблему. Гэта ж здароўе дзяцей!

Прэтэндэнтка выслухоўвае жанчыну і нешта пісца сябе ў бланкот. Потым дзякуе жанчыне за подпіс, і мы аказваемся зноў у цэмы першага паверха. Выходзім на вуліцу. Ліе дождж. Сем подпісаў за гадзіну. Гэта і ёсць сярэдняя лічба з аднаго пад'езда дзевяціпавярховага дому. Трэба тысячы. Але ў нашай прэтэндэнткі ёсць аднадумкі, якія зараз у іншых пад'ездах. Я развітаюся з жанчынай, і яна, трохі ўцягнуўшы галаву ў плечы ад холаду, ідзе шукаць сваіх палпелінікаў. Засталася яшчэ гадзіна да дзевяці вечара — той час, калі ініцыятыўная група спыняе збор подпісаў. А я ў гэту пару буду ўжо дома, у цяпле, піць гарбаты з мёдам.

Наталія ТАЛІВІНСКАЯ.

Права выбару — за большасцю

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Самы мерапрыемствы ўключаюць уцяпленне сцен, замену сістэм ацяплення, устаноўку індыўідуальных прыбораў уліку і цэплавых пунктаў. Таксама такая мадэрнізацыя прадугледжвае замену вокнаў і абсталяванне сістэм рэкуперацыі цяпла. Канкрэтны іх пералік зацвярджаюць непасрэдна жыхары. На першапачатковым этапе ўсе работы аплачваюцца з бюджэту. «Рашэнне праводзіць цэплавую мадэрнізацыю залежыць ад жадання грамадзян. Дзяржава ў сваю чаргу прапануе падтрымку ў фінансаванні», — сказаў Генадзь Трубіла.

НЯЗГОДНЫЯ ТАКСАМА ПЛАЦАЦЬ

Пасля прыняцця стаючых рашэння аб цэплавой мадэрнізацыі дома ў пратакол агульнага сходу ўносіцца канкрэтны пералік мерапрыемстваў. Далей уаўнаважана асоба па кіраванні агульнай маёмасцю заклучае з кожным уласнікам (жылых і нежылых памяшканняў) дагавор аб рэалізацыі энергаэфектыўных мерапрыемстваў.

Трэба пры гэтым мець на ўвазе, што адмова ад заключэння падобнага дагавора не вызваліць нязгодных жыхароў ад выканання абавязнасцейства па ім: рашэнне, прынятае на агульным сходзе ўсіх уласнікаў жылля, абавязковае да выканання. Аднак гэта не значыць, што адразу пасля падпісання дагавора прыйдзеца пералічваць пэўныя сумы на работы па ўцэпленні.

Генадзь Трубіла падкрэсліў, што грамадзяне будучы аплачваць работы толькі пасля іх завяршэння. Памер кампенсаций вызначаецца прапарцыянальна доли кожнага ўласніка ў агульнай плошчы жылых і (або) нежылых памяшканняў. Парадак кампенсаций такі: для ўласнікаў нежылых памяшканняў, убудаваных у шматкватэрныя жылля дамы, — у поўным памеры штомесца роўнымі долямі на працягу трох гадоў, для ўладальнікаў жылых памяшканняў — у памеры не менш за 50 ад выдаткаў штомесца роўнымі долямі на працягу 10 гадоў. Астатнія выдаткі возьме на сябе дзяржава.

ДАДАТКОВЫЯ ЛЬГОТЫ

«Для малазабяспечаных сем'яў прадугледжаны льготы — растэрміноўка ў аплаче выдаткаў не на 10, а на 15 гадоў. Акрамя таго, яны змогуць атрымаць безаўчына жыллёвыя субсідыі», — адзначыў Генадзь Трубіла.

Ён нагадаў, што безаўчына жыллёвыя субсідыі належыць у выпадках, калі на аплату ЖКП прыпадае 20% суккупнага даходу для жыхароў у горадзе ці пасёлку гарадскога тыпу, 15% — для тых, хто жыў у сельскай мясцовасці. На сённяшні дзень яны налічваюцца амаль 18,7 тысячы хатніх гаспадарак па выўяляльным і 748 — па заяўляльным прынцыпе. Пры цэплавой мадэрнізацыі памер субсідыі будзе павялічаны на суму, якая налічваецца за выкананую мадэрнізацыю.

Рашэнне жыхароў аб правядзенні цэплавой мадэрнізацыі паспрыяе таму, што дом раней, чым планавалася, будзе ўключаны ў план капітальнага рамонт у

«Нават калі не належыць жыллёва субсідыя, але даход ніжэйшы за бюджэт практыковага мінімуму, то грамадзянам па рашэнні мясцовага выканкама могуць даць растэрміноўку да 15 гадоў», — дадаў першы намеснік міністра.

ДЗЯРЖПАДТРЫМКА НАЛЭТА — 40 МЛН РУБЛЁў

Першы намеснік міністра адзначыў, што ўказам № 327 вызначаны долевы ўдзел жыхароў і дзяржавы ў фінансаванні мерапрыемстваў. Сродкі будучы акумуляваюцца на спецыяльным рахунку. Яны могуць накіроўвацца толькі на цэплавую мадэрнізацыю жылля.

«Гэта будзе абарачальны фонд. Штогод плануюцца выдзелены 10% сродкаў, якія паступаюць ад прыватызацыі жылля, і 10% адлічэнняў на капрамонт. На 2020 год будзе зарэзервавана каля 40 млн рублёў; штогод ад прыватызацыі паступае звыш

100 млн рублёў і збіраецца на капрамонт каля 300 млн рублёў», — сказаў Генадзь Трубіла.

Калі сродкі застануцца незапатрабаванымі, у канцы года іх накіруюць на капітальны рамонт або вернуць у бюджэт. Магчымы ўдзел у праектах міжнародных арганізацый. Генадзь Трубіла п